

ALEXANDER DUMAS
SAŠA LICHÝ

3mušketýři

PO DVACETI LETECH

Romantická parodie

Režie Saša Lichy

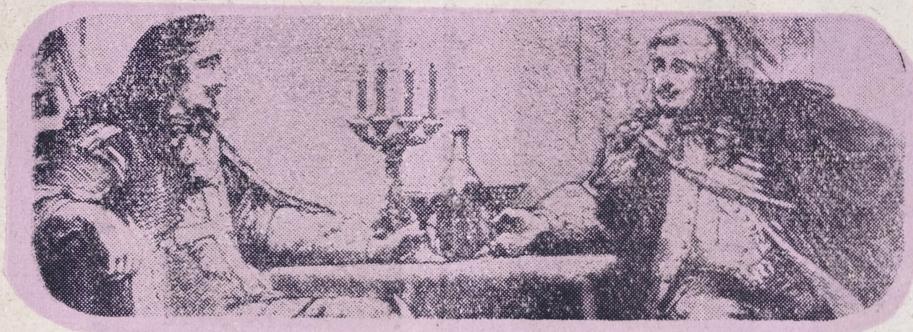
Výprava Otakar Schindler

Hudba Jan Tomšíček

DIVADLO PETRA BEZRUCHE
OSTRAVA - DŮM KULTURY

TŘI MUŠKETÝŘI PO DVACETI LETECH

vznikli z touhy uměleckého souboru po vtipné, zajímavé, ryze divadelní hře, která by přinesla vzrušení, smích a dobrou náladu, prostě zajímavý zážitek divákům i samotným tvůrcům představení. Inspirování velkým úspěchem Planchonova přepisu prvního dílu Dumasových Tří mušketýrů, který jsme uvedli

koncem roku 1961, pokusili jsme se vlastními silami o inscenaci Tří mušketýrů po dvaceti letech. Náš autor a zároveň režisér představení Saša Lichý je nazval romantickou parodií. To proto, že dnešní pohled na známé události románu vyvolává úsměv. Slavné hrdinské činy proslulých mušketýrů, milostné

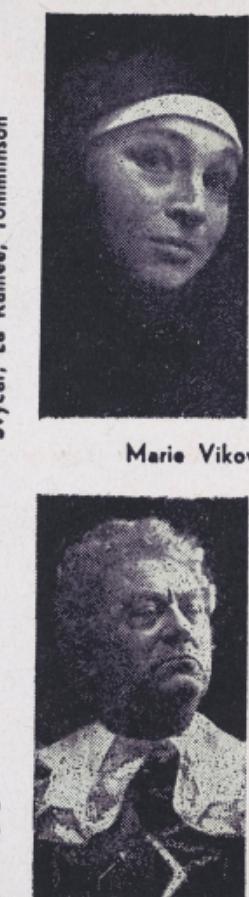
zápletky, souboje i bitvy za čest a právo, neuvěřitelné příhody za nevšedních okolností se stávají — nazřeny současnýma očima — nevyčerpatelnou studnicí divadelně vděčného materiálu. Romantické okouzlení se přeneslo i na nás. Samozřejmě v trochu jiné poloze. Střízlivý pohled současného člověka vidí jednotlivé situace bez romantické roušky, ve světle bezděčné komiky. Demaskuje příčiny i následky válek, intriky a společenská hnutí právě tak jako vzněšené pohnutky a city. Tři mušketýři po dvaceti letech jsou pro nás hrou fantazie, vtipu a radosti z tvorby. Ať jsou obohacením i pro vás!

TŘI MUŠKETÝŘI

Radvana Havelková

Planchetová

Antonín Lipský

Marie Viková

Jindřiška Anglická

Jaroslav Fukala

Planchet

Alena Tománková

Magdalena

Josef Kraus

Mordaut

Jeroným Horák

Mazarin, Cromwell

Bařušlav Čvančara

D'Artagnan

Meusquette

Meusquette

V soutěži umělecké tvorby k 20. výročí ČSSR vyhlašuje hlavní porota každoročně nejlepší díla, která postupují do závěrečného hodnocení v roce 1965.

V oboru činohry bylo v sezóně 1961/62 přihlášeno 79 inscenací, z nich ocenila porota tyto:

Slovenské Národní divadlo v Bratislavě — V. Nezval: Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou.
Slovenské Národní divadlo v Bratislavě — F. Karvaš: Antigona a ti druzí.

Divadlo S. K. Neumana v Praze — N. Pogodin: Aristokrati.

Divadlo J. K. Tyla v Plzni — V. Višňevskij: Optimistická tragédie.

Divadlo E. F. Buriana v Praze — K. Opitz - J. Dietl:
Můj generál.

Divadlo Čs. armády v Praze — H. Bayerl:
Kurážná matka Flincová.

Národní divadlo v Praze - Brecht: Kavkazský křídový kruh
Státní divadlo v Brně - Brecht: Kavkazský křídový kruh

Divadlo Petra Bezruče v Ostravě — S. Lichý: Fripiri.
Divadlo Petra Bezruče v Ostravě — B. Brecht:

Matka Kuráž.

V roce 1958 se konal v Ostravě 1. celostátní festival divadel pro mládež: Po čtyřech letech — ve dnech 21.-28. ledna 1963 se setkají umělci čtyř mládežnických divadel a dalších scén, hrajících pro mládež (např. Semafor) na festivalu v Brně. DPB se účastní dvěma představeními: Kačerovou inscenaci Milenců z kiosku V. Nezvala a Lichého Latkou v režii E. Němce.

Kabaret členů DPR štěfle získal i v letošním roce 1. cenu KAFE (tržního kabaretního festivalu Severočeského kraje) za pořad Čert na Štaflích Rost. Volk

Výsledkem naší spolupráce s německou Akademii umění v Berlíně byly v posledních třinácti měsících tři výstavy: v listopadu 1961 výstava inscenačních návrhů a fotografií Brechtových her, uvedených na scénách NDR, ve foyeru DKPO, v květnu 1962 výstava návrhů, fotografií, maket a kostýmů s názvem »Mládežnická divadla ČSSR«, otevřená v berlínském Theater der Freundschaft, v říjnu 1962 podobná výstava německých mládežnických divadel ve foyeru DKPO.

Bývá zvykem ke konci roku přemítat o minulém i budoucím. Premiérou Tří mušketýrů po dvaceti letech končíme rok 1962, a tak při zamýšlení nad ním a před vstupem do nového roku chceme poděkovat těm, kteří se na všem dobrém, čeho DPB dosáhlo, podíleli:

autorem (hlavně S. Lichému) za to, že píší, překladatelům za to, že překládají, kritikům za to, že kritizují, divákům za to, že se dívají (se zájmem), tiskárnce na Hollarově ulici v Ostravě za to, že tiskne (a včas!) a věříme v jejich další spolupráci;

že kritikové budou pře kládat (radší),

autoři se budou dívat (taky),

diváci budou tisknout (se k pokladně),

psát (jak se jim to líbilo),

kritizovat (ale ne naše představení),

a všichni budou chodit do divadla!

Arnošt Borovec - Athos

Otakar Janda - Porthos

Milan Koutný - Aramis

Adolf Minský

Petr Čepek v roli komentátora se musí roztrhnout, aby stačil zahrat ještě i sklepníka, Bernuina, Laporta, Bazina, chlapce, Glimauda, jeptišku, 1. stráž, De Guiche, Flutta, Parryho, Charlese, průvodce, důstojníka

Přestávka po 1. díle.

Premiéra 30. prosince 1962

V DALŠÍCH ROLÍCH:

Jaroslav KREMLA — sluhu, aktér, německý sestník, Ivan KRAUS — vodíč chórů. Evelyn LICHÁŘ — vývodkyně na špicákách. Jindřich TULÁČEK, František LABUDEK a další jako pařížský lid, gardisté, šlechtici kolem Beauforta, anglický vojáci-monarchisté, anglický vojáci-čromwellovi, frondéři, vězeňští strážci. Hraje orchestr DPB, řídí Eduard Jakubczyk. Představení řídí Jindřich Tuláček. Text sleduje František Labudek. Technicky spolupracují: Stavby V. Plachy s kol. Světla B. Němetek s kol. Dekorace M. Rybiář s kol. a P. Petličarovský. Kostýmy B. Smetanová s kol. Vlásenky M. Kuthanová s kol. Rekvizity B. Hubená.

familios, věnkovani, sluha, ozbrojenec, kat z Berlína, vedoucí dívadelní společnosti, II. soráž, námorní kapitán, sanitař

Redakce programu Zdeňka Charvátová. Výtvarník Otakar Schindler. Typografické
spolupráce Rudolf Mikeska. Výtisk Moravské tiskatelské závody, n., závod Ostrava,
prov. 22, Hollárova 14. Cena Kčs 1,60.

JAN WERICH:

MŮŽE BEJT SMUTNO,
JEN KDYZ JE VESELÝ

